

Olv.: 1Sám 3,3b-10.19. – 1Kor 6,13c-15a.17-20 – Jn 1,35-42
János és András meghívása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket! A mai vasárnap egészen sajátos üzenetet is hordoz, ma van Árpád-házi Szent Margit ünnepe, aki a legjobb választ adta a bajban! Amikor nemzetünk nagyon-nagy bajban volt, akkor lelki sugallatra az ő családja - bár kívánnivalót is hagyott maga után ez a királyi család, - az élet lényeges kérdéseire mégis tudott figyelni.

***Szent Margit az életét adta oda,
hogy ez a nép megtalálja az életútját,
megtalálja jövőjét, gyarapodjon és fönntmaradjon!***

Nagyon nehéz idöket élünk, egész Európa! Most olyan lelkületre van szükség, mint Árpád-házi Szent Margit lelkülete! Mindenki megoldásokat keres, mindenki a jövőről álmodik, csak egyről feledkezünk meg:

***Az életnek ára van!
Ezt az árat mindenkinek külön-külön meg kell fizetni!
Nézzünk önmagunkba és tartsunk bűnbánatot!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Az ember életét a hit és a hitetlenség mezsgyéjén éli. Karl Rahner a XX. század nagy katolikus jezsuita teológusa minket magyarokat különösen szeretett. Halála előtt két héttel itt volt Magyarországon, az irántunk való szeretetét akarta kifejezni, amit Nyíri Tamás professzor úr mélyített el benne, aki tanítványa volt Innsbruckban. Felejtethetetlen volt ez az utolsó találkozás. A zugligeti fiatal egyetemistákkal szeretett volna találkozni, de erre nemet mondott az akkori hatalom, veszélyesnek tartotta. Karl Rahner professzor úr mondta:

***A hit és a hitetlenség az ember szíve közepén található!
Az ember szíve közepét találja el!***

Az emberi szívre utalva mondta még, hogy a XXI. század keresztényei vagy vértanúi lelkülettel rendelkeznek, vagy nem lesz kereszténység Európában! Azzal a kérdéssel kapcsolatosan, hogy mit jelent, hogy a mi emberi életünk a hit és a hitetlenség határán zajlik, a regényírók közül talán legtöbbet Graham Greene foglalkozott. Magyarul is megjelent egy könyve: A kezdet és a vég. Érdemes elolvasni. Többek között ebben a könyvben is ez a kérdés izgatja. Graham Greene magát katolikus regényírónak mondta. Ezért is éppen elég sok támadást kapott. Ebből is látszik, hogy Európában ezek a bomlasztó dolgok nem most kezdődtek. Megtámadták, mi az, hogy keresztény regényíró? Valaki író, aztán lehet, hogy keresztény, lehet, hogy nem. Igaz, de ő ezzel nagyon fontosat akart kimondani meggyőződése, a hite felől. Ennek a regénynek alapján egyik elemzője a következő nagyon érdekes igazságot fogalmazta meg:

***Graham Greene főhőseinek szíve dobogását figyeli, mert arra kíváncsi,
hol tartanak az Istenért való harcukban?
Hol tartunk mi külön-külön az Istenért való harcunkban?***

Az ember egyetlen hivatása!

A mai vasárnap ezt a kérdést teszi fel! Nagyon izgalmas megközelítés! A kérdés azon dől el: az ember meg tudja-e harcolni a maga harcát az Istenért! Valójában az emberi élet harmóniájáról van szó! Hallottuk ma az evangéliumban, az emberi élet harmóniájának képlete:

Isten szól, Isten meghív,
ha az ember válaszol, elfogadja a meghívást,
akkor hivatása lesz!

***Minden embernek csak egy hivatása van: válaszol-e az Istennek?
Az összes többi foglalkozás!***

Ettől függ életének harmóniája!
Ettől függ az emberi élet harmóniája,
Ettől függ a világ harmóniája!

Arról van szó, hogy az ember meghallja-e a hívást? Ha meghallja, akkor van-e benne készség arra, hogy válaszoljon? Elfogadja-e a meghívást? Ha elfogadja a meghívást, hívő lesz, vallásos lesz. A vallás latin szóval: religio, kötni, megkötözni. A hívő, vallásos ember Istenhez köti az életét!

***Ennek az életnek egyetlen küldetése van, ami a hivatásából származik,
hogy tanúságot tegyen erről az istenkapcsolatról!***

Ebben az istenkapcsolatban
az ember az újjászületés lelkét fogadja be!
Az újjászületés készsége van meg ebben az emberi válaszban!

Az ember hivatása azt jelenti: az újjászületés állandó készsége!

A harmonikus élet titka!

A hit és hitetlenség határán éljük emberi életünket, az újjászületésünk azt jelenti, hogy eldőlt bizonyos értelemben a küzdelem! Végérvényesen soha nem dől el! De aki igent mond Istennek, az igent mondott az önmagával való harcra! A diszharmóniától szenvedünk legtöbbször az egyéni életünkben, a kapcsolatainkban, a társadalomban.

***Mi a diszharmónia? Az ember önzése!
Az, hogy az ember magának él!***

Ezért az ember harmóniájának képlete, hogy az ember igent mond Istennek és vállalja, hogy odaköti az életét Istenhez, vállalja a harcot önmagával, vagyis az önzésével!

***Amilyen mértékben előbbre jut az ember az Istenért való harcban,
olyan mértékben lesz egyre inkább harmonikus az élete!***

Tanúskodni az igazságról

Sokszor félreértjük ezt a hivatásunkat, amikor azt gondoljuk, hogy az igazságot kell valamiképpen diadalra vinni. Nem kell féltetni az igazságot! Az igazság elég erős ahhoz, hogy megvédje magát! Nekünk az igazságot nem diadalra kell vinni, hanem tanúskodni kell róla! Ez a döntő kérdés! Tanúskodni az igazságról, amire csak az önzetlen ember képes!

Az áldozatra kész ember képes tanúskodni az igazságról!***Megtaláltam az Istent!***

Ha most ennek a fogalomkörnek jegyében nézzük a mai vasárnap üzenetét, akkor arról van szó, hogy az **Isten hív** és boldog az, aki ezt **meghallja!** Boldog az, aki ezt **elfogadja!** Ez az ember elmondhatja Andrással: **megtaláltam!**

***Megtaláltuk a Messiást,
megy András, mondja Simonnak és mondják egymásnak!
Nekünk is ez a hivatásunk, erről kell tanúságot tenni: megtaláltam!***

Megtaláltam az Istent!
Megtaláltam életem értelmét!
Harmóniára jutottam! Kibékültem önmagammal,
mert összetartozom az Istennel!

Erről kell tanúságot tennünk ebben a világban! Jézus ezt nyilatkoztatja ki!***A mai vasárnapkal követjük Jézus életútját***

Pár héttel ezelőtt ünnepeltük Jézus születését. Múlt vasárnap ünnepeltük megkeresztelkedését, a felnőtt Jézus indulását, amikor elkezdti tanúságtevő életét. Tanúságot tesz Isten szeretetéről előttünk emberek előtt! Az elmúlt 33 esztendőről szinte nem is hallunk. Nem is fontos, mert az a felkészülés ideje volt. A fontos most kezdődik! A mi életünkben is erről van szó. Mi annyi mindenre tudunk hivatkozni. A mai ember legtöbbször a gyerekkorára hivatkozik, gyerekkori sérelmeire, gondjaira, problémáira. Azt mondják, hogy ez meghatároz mindent. Valóban nagyon sokat meghatároz. De nem lehet ebbe belefojtani az önzésünket! Nem lehet ezzel kivédeni a magunk tunyaságát, képtelenségeit!

Az élet első szakasza a felkészülés. Szerencsés az, aki jó családban nőhet fel. Szerencsés az, akinek jó iskolája van. Nem véletlen, hogy a pogány világ a családokat rombolja. Nem véletlen, hogy a pogány világ a keresztény iskolákat üldözi. Nagyon komolyan készül a pogány világ arra, hogy ne lehessen tanúságot tenni az igazságról!

Jézus elindul, ennek fényében láthatjuk, mit jelent számunkra ez: megtaláltuk!***Minden probléma gyökere a bűn***

Keresztelő Szent János a pusztában hirdeti a bűnbocsánat lehetőségét! Alig figyelünk föl erre! A világ mindig a békéről szónokol, a jólétet emlegeti, amint a világ igazi problémái a békétlenségből és a szegénységből adódnak. Egyről abszolút nem beszél a világ, talán még mi papok sem beszélünk eleget erről:

***minden probléma gyökerét a bűn rágja!
A bűn nem más, mint az emberi önzés!***

A világ meg akarja oldani a problémákat, békét, jólétet akar, paradicsomot ezen a földön. Egyedül a kereszténység beszél megtérésről, bűnbocsánatról! Egyedül a kereszténység beszél arról, hogy minden baj gyökere a mi emberi önzésünkben van! Egyedül a kereszténység beszél arról az igazi problémáról, az önzésről, ami bennünk van!

Az ártatlan Bárány felé forduljunk

Minden attól függ, hogy a mi emberi küzdelmünk a hit oldalán dől-e el, vagy nem! Vagy ott, vagy sehol! Ha ott nem, akkor a hitetlenségbe fulladunk! Egyedül az ártatlan Jézus segít, aki ott van a bűnösök között észrevétlenül! Mindenben hasonló lett hozzánk a bűnt kivéve!

***Jézus az ártatlan Bárány!
Felé kell fordulni, ha valamit akarunk,
ha harmóniát akarunk, ha élni akarunk!***

Az ártatlan Báránynak meg kell halni

Azon is elgondolkodhat az ember: milyen az Isten, annyira irgalmatlan, hogy ennek az ártatlan Báránynak meg is kell halnia? Igen, meg kell halnia, mert

nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki az életét adja barátaiért!

Jézus a legnagyobbat akarta kifejezni felénk, emberek felé, hogy megtanítsa bennünket arra, az egyetlen megoldás a mi áldozatkészségünk! Mire vagyunk képesek egymásért? Milyen mértékben tudjuk háttérbe szorítani önző énünket azért, hogy egymással összetartozzunk! Ez az összetartozás nap mint nap áldozatokat kíván tőlünk! Belehalunk az emberi kapcsolatainkba! Ez a normális, de értelmes élet! Nem olyan látványosan halunk bele ebbe, mint ahogy sok mindent tapasztalunk a halállal kapcsolatosan ebben a világban.

Ez az ember istenes útja! Az áldozattá lett Bárány mutatja az utat, aki ráadásul még étel is akar lenni! A szentmisében mondjuk: Íme az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit! Boldogok, akiket meghív lakomájára az isteni Bárány!

Jézus elindul a maga megváltó útján, ami isteni küldetés! Minket abban akar segíteni, hogy fölismerjük a Vele való kapcsolatunkban az élet értelmét!

Az élet értelme: az ember fölismeri, hogy meghívták, fölismeri, hogy neki hivatása van!

Az ember hivatása, hogy tanúságot tesz a szeretetről istenkapcsolata révén az emberek felé!

***A mai vasárnap ezt az igazságot állítja elénk,
amit jól kifejez ez a két szó, ha egymás mellé tesszük:
Elhívás és megtaláltam!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Imádkozzunk Árpád-házi Szent Margit tiszteletére abban az értelemben, hogy képesek legyünk valamilyen szinten az ő követésére! Imádkozzunk!

Mi Atyánk...